

[Grethe Philip]

Jeg skal ikke gå ind på de enkelte punkter i forslaget, men dog nævne, at der specielt er ét af dem, som vi er meget positive over for; det er det, der hedder punkt 3: indtægtsgrænserne for tildeling af fripladser forbedres omgående. Vi mener også, at disse indtægtsgrænser er for snævre, og at det er en af de ting, der presser sig meget på.

Omvendt må jeg sige, at vi i hvert fald i denne forbindelse vil gå imod forslaget om at ændre på statens refusionsprocenter. Der ligger jo bag dette forslag en mistillid til kommunernes forståelse for problemerne, en mistillid, som også kom frem i sin tid under debatten om den sociale bistandslov. Jeg mener ikke, at kommunerne er ufejlbarlige, men jeg er stadig af den opfattelse, at det er meget vigtigt, at vi lægger et betydeligt ansvar over på kommunerne, også fordi jeg tror, at der dermed bliver inddraget en større kreds i overvejelserne, og skaber forståelse for problemerne rundt omkring. Jeg føler mig ikke overbevist om, at man altid får de bedste forhold ved at lade det være afgørelser, der træffes via staten.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det kommer næppe som nogen overraskelse, tror jeg, når jeg siger, at kristeligt folkeparti er imod dette forslag. Dog kunne vi godt have gået ind for det, også for overskriften, hvis der havde været den tilføjelse, at vi også skulle have forbedrede forhold for børnene i det hele taget, altså også for de forældre, der selv vælger at passe deres børn.

Det, jeg sådan set har mest imod dette forslag, er, at det er ensidigt. Vi må huske på, at måske ikke alle forældre ønsker at benytte en daginstitution. Der er mange, som gerne vil supplere med en daginstitution, og så er der nogle, der ønsker selv at passe deres børn eller have hjælp i huset. Men det er, som om vi i vores lovgivning enøjlet sætser på daginstitutioner. Nogle har det mål, at de skal være gratis, at de skal være for alle, og at der skal være nok af dem. Det ville vi sådan set ikke have noget imod, hvis man ville gå over til at anvende samme beløb til de børn, som fik en anden pasning. Vi kunne altså tænke os noget i retning af, at de penge, som vi bevilger til det, der har med børn at gøre, fulgte barnet, sådan at man havde en reel mulighed for selv at vælge den form,

man måtte ønske, for at kunne kombinere det – så måtte de sociale tilfælde selvfølgelig også over bistandsloven – men i al almindelighed burde man satse på en større ligestilling. Så ville kristeligt folkeparti være til at snakke med også om, hvordan det ellers skal være.

Jeg synes, daginstitutioner er en god ting, hvis de bliver brugt rigtigt, og hvis forældrene har mulighed for at vælge, for min skyld gerne en daginstitution – jeg mener, der burde være mulighed for at vælge en daginstitution med en eller anden livsanskuelse – men der skulle bare være nok af dem, for at ingen skulle tvinges ind et sted, hvor man ikke ønskede at være.

Vi mener, det er meget, meget væsentligt, at vi virkelig ofrer tid på at trænge til bunds i alle de problemer, der knytter sig til daginstitutionsoverområdet, til børn og forældre. Jeg tror, at vi i langt, langt højere grad skal satse på at give forældre og børn mulighed for at være sammen så meget som overhovedet muligt, samtidig med at vi giver tilbud om en daginstitution, en dagplejeplads, eller hvad man nu måtte have, i det omfang man måtte ønske det.

Jeg kan heller ikke lade være i den forbindelse at nævne, at deltidsarbejde selvfølgelig må komme ind her. Jeg forstår godt de kvinder – det bliver jo i særlig grad dem – som måske ikke ønsker at gå hjemme en hel dag, selv om der er nok af se til, men har behov for at komme ud. Så længe vi ikke vil kombinere med udearbejde og hjemmearbejde, så længe bliver vi ved med at have problemer. Man taler om nedslidte kvinder. Ja, det er da klart, for de fleste har jo to job, hvilken mand kan holde det ud? Vi bør altså virkelig trænge dybere ind i det, og derfor er jeg sådan set glad for, at SF har fremsat dette forslag, sådan at vi kan komme til at tale sammen og måske finde frem til en løsning, der virkelig er til gavn for børnene og for forældrene. Vi tror altså på, at børn og forældre har brug for hinanden, og derfor skal de have mulighed for at komme ud. Men så længe vi økonomisk kun tilgodeser de forældre, der vælger en institution, så længe kan vi ikke sige, at der er en reel valgmulighed; det er jo ikke småpenge, der i dag ofres herpå.

Kristeligt folkeparti vil igen understrege, at vi må arbejde for en ligestilling, det vil